

[Søren P. Larsen.]

Medlem Hr. Nøhr, men der er Troen, tør jeg nok antyde, ikke saa stærk, naar det ærede Medlem kan udtrykke sig saaledes: ikke lige netop de Tal, som der opereres med her. Det er jo gaaet saaledes tidligere, naar vi har beskæftiget os med Lovgivning paa disse Omraader, at Beregningerne altid var stillet tilforladeligt og pænt op, men i samme Øjeblik Virkningerne ude omkring fra havde gjort sig gældende, saa saa Tallene ganske anderledes ud. Jeg skal kun nævne saadan en enkelt Ting som Kommunehjælpsbeløbs Størrelse. Før Socialreformen blev prøvet i det praktiske Liv, sagde den daværende Minister: Fattigudgifter, Hjælpekasseudgifter, det er Udgifter, som praktisk talt, om ikke helt vil forsvinde, saa i alt Fald vil bringes væsentlig nedad. Og saa har vi dog i 1934—35 i Kommunehjælpsudgifter med og uden Retsvirkninger været oppe paa et Beløb af 67 Mill. Kr. Naar der kan være en saadan Overskridelse paa netop disse Omraader, har vi en ret god Baggrund for vore Udtalelser om, at Beregningerne ikke hittid har kunnet holde, naar Forslagene blev gjort til Lov og disse Love blev efterprøvet i det praktiske Liv. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Nøhr, at Tvivlen sad ogsaa i Sindet hos ham, siden han kunde bruge disse forsigtige Vendinger: at det var ikke helt givet, at netop lige disse Tal vilde kunne holde.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen var inde paa Kontingentspørgsmaalet. I de Bilag, der følger med Lovforslaget, finder man en Oversigt over, hvor stor Kontingenthjælpen har været i Aaret 1934—35, og det er jo slet ikke Smaaebeløb, der her er Tale om. 4 196 000 Kr. har Kommunerne udredet som Hjælp til Betaling af Kontingent. Beløbet fordeler sig med rundt regnet Halvdelen, 2 Mill. Kr. godt og vel, paa Hovedstaden, 1,2 Mill. Kr. paa Købstæderne og 870 000 Kr. paa Landdistrikterne. Det er altsaa meget betydelige Beløb, der har maattet udredes som Kontingenthjælp gennem disse Perioder.

Det ærede Medlem Hr. Villumsem talte om, at der ogsaa var Arbejdsløshedsperioder, da Venstre havde Regeringen. Det er rigtigt, men med det samme det ærede Medlem er ved disse Perioder, omkring 1921—22, skulde han tage og se efter i Rigsdagstidende, hvilke Taler der da blev holdt, ikke mindst af den nuværende Statsminister, hvorledes man havde hele Apparatet færdigt som Opposition over for den daværende Regering, hvor der skulde sættes ind, hvad der skulde gøres. Vi behøver heller ikke at gaa tilbage

til 1921, vi kan nøjes med 1929. Jeg kan huske en meget fremtrædende Mand, der for Landet rundt forud for Valget 1929 og forkyndte: Arbejde og god Fortjeneste til os alle, og den Regering, der ikke evner at løse Beskæftigelsesproblemet, bør forsvinde! Jeg ved godt, at man plejer at sammenligne med Aaret 1933, som er det mørkeste i den nyere Tid, men der er dog alligevel den Realitet, at 93 500 ledige Personer er rede til at hilse paa de Herrer fra socialdemokratisk Side, naar de den 1. Maj rykker ud og forkynder, hvilke Resultater de har opnaaet efter 8—9 Aars Regering. Det er jo altid en Realitet at begynde med.

De Spørgsmaal, der knytter sig til de Lovændringer, der gennemføres her i Dag, samler sig jo fortrinsvis om en lovmæssig Fastlæggelse af 60 Aars Grænsen for Adgang til Aldersrente. Jeg har udtalt mig, da jeg tidligere havde Ordet, om dette Spørgsmaal, og jeg kan efter de Notater, jeg har gjort, ikke se, at der er noget væsentligt at føje til. Jeg tog mit Udgangspunkt fra dette, at Lovene skulde trykkes op med de Ændringer, der nu gennemføres, til at sige, som rimeligt jo er, at naar Venstre ikke har stemt for Ændringerne i Arbejdsløshedsloven, i Forsorgsloven og i Udligningsloven, og naar vi heller ikke medvirker til de Ændringer, der nu gennemføres med Hensyn til Aldersrenten, saa har vi heller ikke noget Medansvar for den sociale Lovgivning, som fremgaar af denne Revision. Og her var det jo interessant at se, at medens den højtærede Socialminister egentlig slet ikke var utilfreds med dette — den højtærede Minister syntes ligesom at favne hele Verden ind til sig under denne nye Socialreform og var helt godt tilpas med Stillingen —, saa var det ærede Medlem Hr. Nøhr ikke nær saa godt tilpas. Det var, ligesom det ærede Medlem gerne vilde have en Mand ved sin Side, og det forstaar jeg egentlig ikke, for vi har jo saa tit netop fra den Side hørt, at naar først Landstingsbommen var fjernet, saa var det Det radikale Venstre, der skulde præge det hele og bestemme, hvor Skabet skulde staa. Men det kan jo være, at Mangel paa Tro til egne Evner og egen Indsats har gjort sig gældende, siden det ærede Medlem Hr. Nøhr gerne vil have andre med i Ansvar paa dette som paa andre Omraader. Det ærede Medlem Hr. Nøhr sagde, at de erhvervsmæssige Aarsager for hans Vedkommende vejede mindst lige saa tungt til ved denne Ændring i Aldersrenteloven, som hvis det havde været sundhedsmæssige Forhold, der havde gjort det paakrævet